

Slike Damira Medveška svojom formom, sadržajem, vještinom izvedbe referiraju na kulturna djela starih majstora europske umjetnosti. U svijetu otuđenja, pretjerivanja, pornografije, povratak klasičnoj tradiciji i njenim postulatima može se protumačiti kao autorov bijeg od stvarnosti. Mislim, ipak, da su njegovi impulsi mnogo suptilniji. Prisutnost i kontinuitet klasičnog idioma u njegovim radovima govori o bliskim poetikama svjetova renesansnog, antičkog ili secesijskog čovjeka s Medveškovim svijetom.

Time što je ovladao zanatskim vještinama tradicionalnih slikara nije isprazna glorifikacija tog metierstva, one mu omogućavaju ulazak u kontekst vremena korištenjem raznovrsnih stilskih fragmenata, onih od prije i današnjih. Zahvaljujući tome, Medvešek kombinira neočekivane susrete među spomenutim elementima koji imaju svoju unutrašnju logiku, a to je postojanje kontinuiteta u slikarstvu i metafizika. Zanima ga prošlost, ali još više sadašnjost proizišla iz prošlosti, zanimaju ga vječne ljudske teme; čovjek i njegov put od postanka do kraja, a prije svega zanima ga opstojnost. Simbol te opstojnosti je ruža, prisutna u većini njegovih slika.

Ljerka Šimunić

Damir Medvešek slikar je racionalnog predumišljaja: svjesno i disciplinirano stilizira povijesne likovne trendove u vlastitu doživljajnost. I to na uskome motivskom polju; glava, lice, životinjsko obličje, s ponešto dekorativnog, ilustrativnog nabaca. Tako njegova lica neodoljivo asociraju na prošla razdoblja velikih majstora i neprolaznih umješnosti portretiranja. Kao da su im primjerice UPOČAST.

Time, istodobno, Medvešek kao da želi iskazati i vlastitu (pomalo i ironijsku) sigurnost u sudaru s najtežim: licem, portretom, psihologijom portretiranja. Mislim da je u tome odličan, vrstan: on slikar, vlada licem a ne ono njime! Sve ostalo što je na slici jaki, kontrastivni koloristički pigment, mrlje, sjenke, poentilističke aplikacije sve je to u funkciji, ekspresiji jezgra (lica) slike. Da se dadne još veća sugestivnost. Medvešekove slike posjeduju raskošnost u sintezi: jedna ili dvije figure

The pictures of Damir Medvešek, in their form, content and adeptness of execution refer to the cult works of the old masters of European art. In a world of alienation, excess and pornography, the return to the classical tradition and its postulates could perhaps be read as the author's flight from reality. And yet, I think that his impulses are far more subtle. The presence and continuity of the classical idiom in his works tell of the closeness of the poetics of the world of Renaissance, Classical or Art Nouveau to that of Medvešek.

His having mastered the craft skills of traditional painters is not a vain glorification of the metier, for these same skills allow him to enter the context of time by the use of diverse stylistic fragments, those of yesteryear, those of today. Thanks to this, Medvešek is able to combine unexpected encounters among these elements, which have their own internal logic, which is the existence of continuity in painting and metaphysics. He is interested in the past, but still more in the present that stems from the past, he is interested in the eternal themes of humanity, of humanity and its road from genesis to ending, and above all he is interested in subsistence. The symbol of this subsistence is the rose, which makes an appearance in most of his paintings.

Ljerka Šimunić

Damir Medvešek is a painter who has a rational and predetermined intention: he stylises, deliberately and with great discipline, historical art trends in terms of his own area of experience. In a narrow field of motifs at that: the head, the face, the animal form, with something of a decorative and illustrative charge. Thus his figures irresistibly bear associations of the bygone periods of the great masters and the timeless skills of portraiture. As if in their honour.

At the same time, Medvešek seems to want to draw attention to his own (somewhat ironic) certainty when up against the most difficult things: the face, the portrait, the psychology of portraiture. I think that in this he is outstanding, extremely skilled: he, the painter, is in command of the face, not the other way round. Everything else in the printing, the strong and contrastive colourist pigment, the blotches, shadowing, the pointilliste applications, everything is there to point up the expression of the core (the face) of the painting. To provide still greater suggestiveness. Medvešek's paintings possess luxuriance in their synthesis: one

(pokatkad legurično) posve jasno i precizno osjenčane tankim namazom boje.

U toj monokromnosti kreativno reinterpretira međačna vremena: Modernu, Bečku školu, španjolske majstore, pa duboko prema talijanskim genijima (Leonardo, ponajprije kao ishodišna točka prema naprijed, i natrag). Na tim križanjima i zaokretima Medvešek vrlo rafinirano i ćutilno udahnuje licu/liku/slici onu prijeko potrebnu unutarnju energiju koja želi obvladati gledateljevim okom. To je ta zasvođena a nepretenciozna snaga materije, snaga iluzije da slika uvijek može biti esencijalni dio moguće stvarnosti.

Branislav Glumac

Damir Medvešek primjer je slikara koji stvara s odgovornošću prema naslijeđu majstora što su otkrili začudne svjetove slikarske misli i osjećaja. Još nije sve iscrpljeno. Svaki obdareni pojedinac koji uči i napreduje tendira prema sebi svojstvenu razlučivanju i posvajanju u svijesti o vlastitu vremenu, kao i povijesti. Zašto bi to bilo manje vrijedno od pukog koncepta bez uporišta u metjeu? Nije li moderna Gioconda također tajanstvena, poput one jedinstvene Leonardove? Ona je vječna nedokučivost duševnih dubina, eno je gdje kao sfinga bdije nad svim što je bilo i nad svim što će biti.

Giocondu vidimo i u suzama, ali i s ružom koja simbolizira kalež života, dušu, srce i ljubav. O ženi mački da i ne govorimo. No, pozivanje na Leonarda da Vincija koji je tjelesnim osvojenjima kvatročenta nastojao dodati psihološka, samo je početna pozicija za individualizirano slikarsko djelovanje, što sintetizira i određena druga iskustva tvoreći sučeljavanja, neku svoju secesiju.

Josip Škunca

or two figures (sometimes combined) very clearly and precisely shadowed with a thin application of paint.

In this monochromy he creatively reinterprets watershed times: the Modern movement, the Viennese school, the Spanish masters, and deep backwards to the Italian geniuses (Leonardo, primarily as point of departure onwards, and back again). In these crossings and turnabouts Medvešek instils into the face/character/picture, with great refinement and sensitivity, that so-necessary internal energy that aims at mastering the eye of the observer. This is the vaulted and yet unpretentious power of material, the power of illusion for the painting always to be capable of being an essential part of a possible reality.

Branislav Glumac

Damir Medvešek is an example of a painter who creates with full responsibility to the heritage of the masters who discovered the wonderful worlds of painterly thinking and feeling. Not everything has yet been exhausted. Every talented individual who learns and develops tends towards a characteristic discrimination and adoption in the consciousness of his own time and of history. Why would this be less valuable than a mere concept without any underpinning in craft skills? Is not the modern Gioconda as mysterious as that unique one of Leonardo's? She is the eternal enigma of spiritual depths, keeping vigil like a sphinx over all that has been and will be.

We see the Gioconda in tears as well, but with a rose that symbolises the chalice of life, the soul, the heart and love. Not to talk of the cat woman. But the invocation of Leonardo da Vinci, who always aimed to add psychological to the corporeal gains of the Quattrocento, is just a starting position for individualised painterly action that synthesizes certain other experience, creating an interface, a kind of secession of its own.

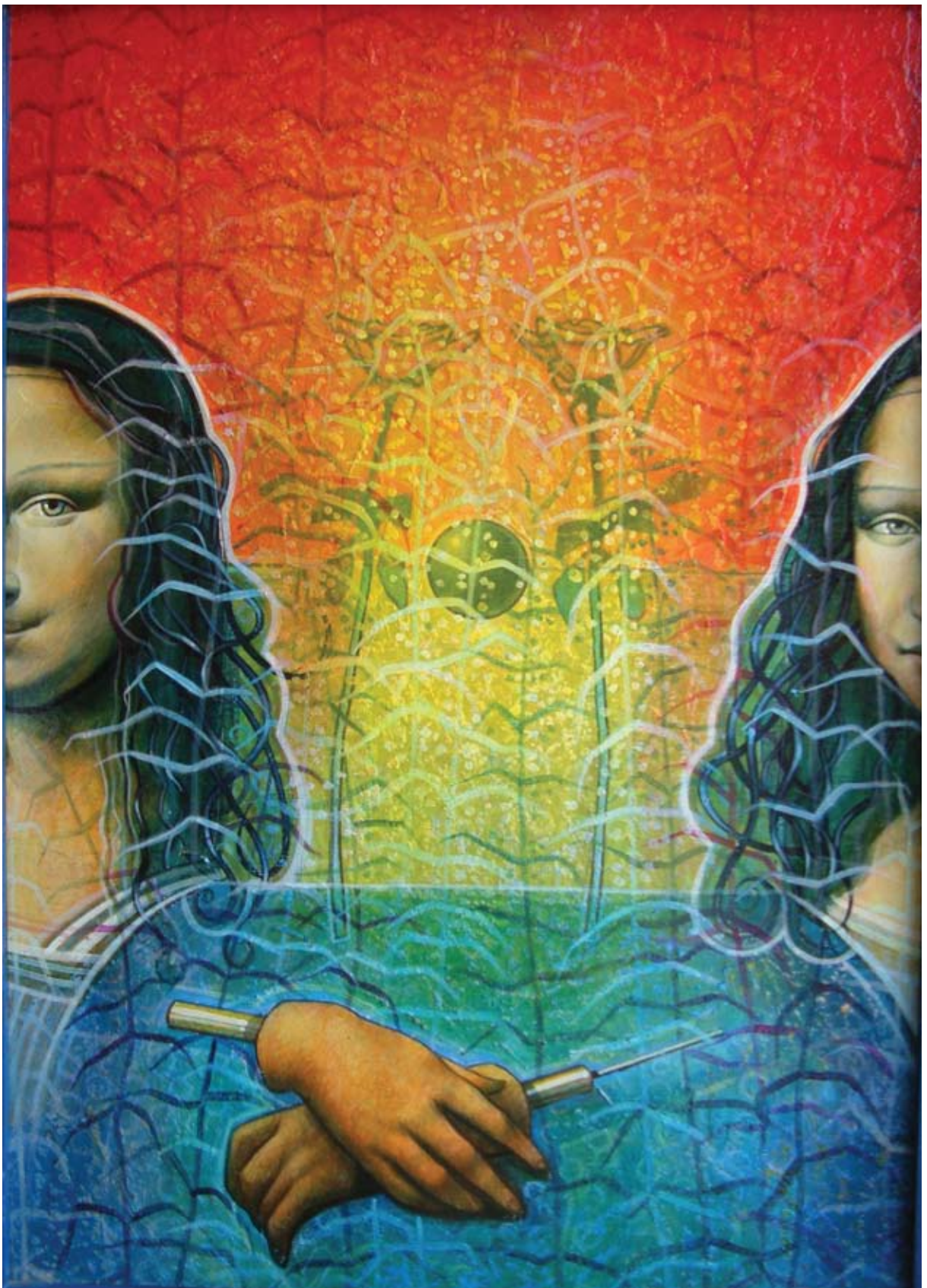
Josip Škunca

Tekstovi predgovora preuzeti iz kataloga izložbe *Damir Medvešek: „Sučeljavanja“*, galerija Kunkera, Novalja, 2005.

ŽIVOTOPIS

Damir Medvešek rođen je 22. siječnja 1959. u Zagrebu, gdje se i školovao. Srednjoškolsko obrazovanje stekao je u školskom centru „Ruđer Bošković“, završivši strojarski smjer, a na Višoj tekstilnoj školi završava dizajn odjeće i tekstila. Na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu diplomirao je 1997. u klasi profesora Zlatka Kauzlarića Atača, smjer slikarstvo. Sustavno izlaže od 1985. Zaposlen je na mjestu glavnog slikara u slikarnici zagrebačkog HNK. Od autorskih ostvarenja osobitu je pozornost privukla scenografija za dramsku predstavu „Kralj Lear“ izvedenu na Brijunima 2001. Od 2003. stručni je suradnik na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, u kojemu i dalje živi i radi. Redovni je član HDLU i drugih umjetničkih udruga, kao i Fortuna Arta.

BIOGRAPHY

Damir Medvešek was born in 1959 in Zagreb, where he also received his education. He was educated at secondary school level in the Ruđer Bošković School Centre, majoring in mechanical engineering, and then at the Textile College achieved qualifications in clothing and textile design. He took a degree at the Zagreb Academy of Fine Arts in 1997, in the class of Zlatko Kauzlarić Atač, painting major. He has been exhibiting systematically since 1985. He is employed as chief painter in the painting workshop in the Croatian National Theatre. Of his creations here, particular attention was attracted by the set design for the presentation of King Lear performed in the Brijuni islands in 2001. Since 2003 he has been an associate at the Academy of Fine Arts in Zagreb, in which city he continues to live. He is a member of HDLU and other art associations, as well as Fortuna Art.

SAMOSTALNE IZLOŽBE INDIVIDUAL EXHIBITIONS

1985. Zagreb, Galerija SC
1986. Zagreb, Klub KSET
1987. Zagreb, Klub KSET
1987. Zagreb, Klub PTT
1988. Zagreb, Klub KSET
1988. Zagreb, Klub PTT
1988. Zagreb, OKC Jabuka
1994. Zagreb, Matica iseljenika Hrvatske
2000. Zagreb, Galerija Ruža
2001. Zagreb, Galerija Aurum
2002. Zagreb, Galerija Dubrava
2001. Zagreb, Galerija CEKAO
2001. Brijuni, Hotel Neptun
2003. Zagreb, Galerija Idealni grad
2004. Brijuni, Čamčarnica
2005. Pazin, Art Centar
2005. Zagreb, Samsung Cup
2005. Novalja, Galerija Era
2006. Motovun, Zavjetna crkva
2006. Pazin, Art Centar
2006. Oborovo, Veterinarska ambulanta, *Opus D*
2008. Sveti Lovreč, *Opus Istra III*
2008. Poreč, *Gioconde*
2008. Rovinj, *Gioconde*
2008. Pazin, *Istra III*
2008. Kiseljak (BiH), *Gioconde*
2008. Milano, *Gioconde*
2009. Zagreb, Galerija Idealni grad, *Numerologija*
2009. Đakovo, Galerija Kod katedrale, *Gioconde*
2009. Motovun, *Portreti*
2009. Pazin, *Opus D*
2009. Umag, *Apstrakcije*
2009. Sveti Lovreč, *Apstrakcije*

SKUPNE IZLOŽBE / GROUP SHOWS

1988. Zagreb, Galerija Događanja
1988. Zagreb, Galerija SC
1993. Rim, Galerija Raffaello
1999. Zagreb, Galerija Mirko Virius
2000. Kalnik, OŠ Kalnik
2002. Zagreb, Dom HV
2003. Zagreb, Umjetnički paviljon
2003. Zagreb, Galerija Kristofor Stanković
2003. Vinkovci, Gradski muzej
2005. Zagreb, Muzej Mimara
2005. Zagreb, Galerija Kristofor Stanković
2005. Koprivnica, Muzej grada Koprivnice
2005. Zagreb, KD Vatroslav Lisinski
2009. Barcelona, Bijenale crteža (I. nagrada)

Podaci preuzeti iz kataloga izložbe *Damir Medvešek: Opus D*, održane u Oborovu 2006. (izdavač Udruga hrvatskih branitelja dragovoljaca Domovinskog rata).